

UNIVERZITET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET
DEPARTMAN ZA
MATEMATIKU I INFORMATIKU

Omkhaer Salem Elmabruk Bleblou

Numerical Inverse Laplace Transform

- master thesis -

Novi Sad, 2011.

Ovaj rad prikazuje numerički metod za pronalaženje inverzne Laplasove transformacije zasnovane na deformaciji Bromvičeve konture koja daje dobru aproksimaciju u razmatranom numeričkom primeru.

STRANA	SADRŽAJ	
1	Rezime	
2	Sadržaj	
4	Prvo poglavlje	
5	Uvod	1
10	Drugo poglavlje	
11	Pojmovi složene analize	1-2
11	Oblasti i putanje u konceptnoj ravni	1-1-2
13	Analitička funkcija i krivolinijski integral	2-1-2
16	Izolovani singulariteti i teorema Ostatka	3-1-2
19	Laplasova transformacija	2-2
19	Furijeovi integrali	1-2-2
22	Laplasova transformacija	2-2-2
25	Transformacija elementarne funkcije	3-2-2

26	Druge sobine Laplasove transformacije	4-2-2
27	Inverzna Laplasova transformacija	5-3-2
28	Laplasova transformacija	2-2-2
29	Teorema (formula kompleksne inverzije)	6-3-2
32	Pojmovi numeričke analize	3-2
32	Gausova kvadratna formula	1-3-2
34	Gaus-Legendre formula kvadrature	2-3-2
36	Gaus- Legere formula kvadrature	3-3-2
38	Treće poglavlje	
39	Deformacija Bromvičeve konture	3
39	Osnovna teorema	1-3
44	Numerički primer	2-3
47	Reference	4
	Registrar naučnih termina	5

Prvo poglavlje

Uvod

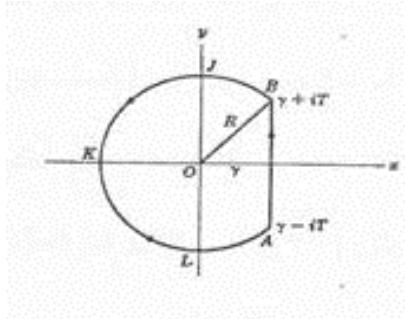
Laplasova transformacija je jednaka transformaciji integrala, koju je formulisao francuski matematičar Pjer Simon Laplas (1749-1825) a kasnije doradjena od strane britanskog fizičara Olivera Hevisajda (1850-1925). Godine 1785. Laplas je počeo sa primenom ove transformacije koja je kasnije postala snažno orudje u istraživanju diferencijalnih jednačina sa konstantnim koeficijentima. Metod se sastoji u transformaciji složne diferencijalne jednačine u prostu algebarsku jednačinu, za koju je mnogo lakše naći rešenje. Zatim, inverzna Laplasova transformacija se koristi da bi se povratilo prvobitno rešenje složene diferencijalne jednačine. Činjenica da je Laplasova transformacija definisana u polu-beskonačnom intervalu $(0, \infty)$ ukazuje na čestu upotrebu u oblastima početnih vrednosti koje su u vezi sa regularnim diferencijalnim jednačinama. Štaviše, Laplasova transformacija se koristi u rešavanju problema početnih i graničnih vrednosti koje su u vezi sa parcijalnim diferencijalnim jednačinama, posebno kada se radi o polu-beskonačnom vremenu ili dimenzionalne promenljive kao u slučaju jednačine toplote.

Laplasova transformacija za $f(t)$ obeležena simbolom $L\{f(t)\}$ ili $F(s)$ se definiše kao:

$$\int_0^{\infty} e^{-st} f(t) dt = F(s) = L\{f(t)\} \quad (1-1)$$

U paragafu 2-2-2 ćemo pokazati da ako je f neprekidna u svakom ogranicenom intervalu $0 \leq t \leq N$ i poseduje eksponencijalni stepen y za ($|f(t)| \leq M e^{2yt}$) $t > N$ što znači da Laplasova transformacija $F(s)$ postoji za svaku $Re s > y$. Neposredna formula za pronalaženje inverzne Laplasove transformacije je sledeća:

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} e^{st} F(s) ds, \quad t > 0 \quad (2-1)$$

(1) Forma

Zatvorena putanja C se sastoji od pravog segmenta L (koji počinje od $y - iT$ i završava se u $y + iT$) i putanje C_R koji predstavlja luk od kruga, čija je pozicija centar kruga i njegov radijus R . Integral postoji na pravoj $s=y$ u kompleksnoj ravni s . Realan broj y je smešten sa desne strane svih singulariteta funkcije $F(s)$.

Formula (2-1) je poznata kao složena inverzna formula ili Bromvičev integral, Furije-Melin integral, ili Melinova inverzna formula.

Veliki problem u primeni Laplasove transformacije leži u teškoći pronalaženja inverzne, osim malog broja funkcija gde je moguće primeniti teoremu ostatka.

Nije moguće pronaći vrednost integrala (2-1) u zatvorenom obliku. Stoga je neophodna upotreba raznih metoda. Postoji veliki broj algoritama koji se koriste u proračunu Laplasove inverze i oni se mogu razvrstati u četiri grupe: (1) algoritmi objavljeni u Furijevom nizu (2) algoritmi objavljeni u Legerovim polinomima (3) uzastopna upotreba Džefovih funkcija (4) deformacija Bromvičeve putanje, koja je takođe jedna od važnijih tema u ovom radu. Štaviše, Tabatov rad se smatra za jedan od početničkih radova u ovom polju (9). Milovanović i Svitković su koristili konturu u obliku polu-linije postavljene na najvisi deo kompleksne ravni. U ovom radu, prikazaćemo brojne korisne metode u pronalaženju inverzne Laplasove transformacije. Ovi metodi su zasnovani na modifikaciji Bromvičeve putanje (10) i organizovani na odgovarajući način.

U drugom poglavlju prikazaćemo pozadinu istraživanja koje će biti detaljno predstavljeno u trećem poglavlju.

U paragrafu 1-2 prikazaćemo pregled nekih osnovnih definicija i rezultata dobijenih iz teorija diferencijalnih jednačina. Štaviše, ispitaćemo pojam oblasti i putanja u kompleksnoj ravni, kao i analitičke funkcije i krivolinijski integral. Dodatno, diskutovaćemo o izolovanim singularitetima i teoremi ostatka.

U paragrfu 2-2 prikazaćemo osnovni pojam Laplasove transformacije i inverzne Laplasove transformacije. Počećemo ovaj paragraf sa abstrakcijom Furijevih integrala, zbog potrebe za zasnivanjem složene inverzne formule koja će biti praćena sa pregledom osnovnih osobina Laplasove transformacije.

U dodatku, definicija Laplasove inverzne formule će biti predstavljena zajedno sa metodima koji su korišćeni za njeno zasnivanje. Sve ovo je praćeno tabelom Laplasove transformacije sa parcijalnim razlomcima i složenom inverznom formulom.

U paragrfu 3-2 prikazaćemo rezime Gausove kvadratne formule koja je korišćena u trećem poglavlju. Posle toga, prikazaćemo Gaus-Legendre kvadratnu formulu zajedno sa delom koji uključuje Legendreove polinome, Gaus-Legere formulu i deo o Legereovim polinomima.

Treće poglavlje je posvećeno objašnjenju numeričke metode koja će biti korišćena za proračun vrednosti integrala u formuli (2-1). Ovaj metod je zasnovan na zameni ravne putanje u formuli (2-1), kao što smo ustanovili u paragrfu 1-3.

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\sigma-i\infty}^{\sigma+i\infty} e^{st} F(s) ds = \frac{e^{st}}{\pi i} \left\{ \operatorname{Re} \int_0^a e^{-st} F\left(\sigma + \frac{iu}{t} - \frac{u}{t}\right) du \right\} \quad (3-1)$$

Za svako: $a > Kt$, $t > 0$, $\sigma > \sigma_0$

Formula (3-1), po svojoj ulozi, nagoveštava da je upotreba Gausove kvadratne formule pogodna za dva integrala koja se javljaju u formuli. U ovom trenutku, primena Gaus-Legere formule je moguća. Da bi brze konvergiralo, najčešće je interval prvog integrala podeljen na brojne podintervale.

Zatim, Gaus-Legendre formula je upotrebljena na svaki od ovih podintervala

U paragrafu 2-3 koristimo funkciju:

$$F(s) = \frac{(s-2)(s-3)}{(s+1)(s+2)(s+3)}$$

da bismo primenili algoritme objašnjene u paragrafu 1-3 i da bismo uporedili dobijene rezultate inverzije u sledećoj funkciji:

$$f(t) = 6e^{-t} - 20e^{-2t} + 15e^{-3t}$$

Drugo poglavlje

Tematska pozadina

U ovom poglavlju izložićemo teme potrebne za treće poglavlje. Ovo uključuje pojmove kompleksne analize, Laplasove transformacije i numeričke analize.

1-2 – Pojmovi složene analize

U ovom paragrafu ćemo predstaviti rezime, nekoliko definicija i osnovnih rezultata dobijenih iz teoreme kompleksnih funkcija. Prikazaćemo nekoliko od ovih rezultata bez dokazivanja, takođe ćemo ukazati na njihove izvore (6), (7) i (8) koji sadrže dokaze ovih rezultata.

1-1-2 – Oblasti i putanje u kompleksnoj ravni

C predstavlja kompleksnu ravan.

Ako $a \in C$ i $\varepsilon > 0$, onda skup $N(a, \varepsilon) = \{z : |z - a| < \varepsilon\}$ je u okolini tačke a .

Može se reći da je Ω podskup od C sadržan u otvorenom skupu C ako postoji okolina svake tačke iz Ω koja je sadržana u Ω . Možemo reći da je Ω zatvoren ako je njegov komplement $C \setminus \Omega$ otvoren skup.

Dva skupa Ω_1 i Ω_2 se smatraju odvojenim ako su ta dva skupa $G_1 \supseteq \Omega_1$ i $G_2 \supseteq \Omega_2$ tako da $G_1 \cap \Omega_2 = \emptyset$ i $\Omega_1 \cap \Omega_2 = \emptyset$. Kažemo da je skup u vezi ako je nemoguće prikazati ga kao uniju dva odvojena skupa koja nisu prazna. Otvoren skup Ω je u vezi ako i samo ako je moguće povezati sve njegove tačke sa poligonalnom linijom koji se u potpunosti nalazi u Ω . Otvoren povezan skup se zove "sistem" (ili oblast).

Neprekidna funkcija (preslikavanje) $\gamma' : [a, b] \longrightarrow C$ se zove kriva i ako je ova kriva jednoznačno preslikavanje, zove se prosta kriva ili prost luk. Štaviše, ako je γ' neprekidno, onda se zove glatka kriva.

Ako je $\gamma'(t) \neq 0$ za svako $t \in [a, b]$ onda se zove regularna kriva.

Ako je moguće podeliti svaki interval $[a, b]$ u beskonačan broj podintervala i ako γ' neprekidna za sve podintervale i ako γ' sadrži i krajnje vrednosti svakog od tih podintervala, onda možemo reći da je γ' neprekidno na celom intervalu $[a, b]$.

Ako je γ' neprekidno u $[a, b]$, onda se γ' zove glatka kriva. Kažemo da je kriva zatvorena ako je $\gamma'(a) = \gamma'(b)$.

Ako je γ' jedina kriva u intervalu $[a, b]$, zove se prosta zatvorena kriva. Ubuduce ćemo sa γ' poduzametati da je to slika tog preslikavanja, tj kriva linija ili drugim rečima: $\gamma' = \{z : z = \gamma(t), t \in [a, b]\}$ gde je $\gamma' \subseteq S \subseteq C$. Ako je γ' neprekidno u $[a, b]$ zove se putanja u S . U stvari, postoje dva načina da se prikaže ovaj niz tačaka unutar γ' . Štaviše, bilo koji od njih može biti naznačen određivanjem početne i (krajnje) tačke u γ' .

Ako je jedan od nizova navedenih iznad primenljiv u $z = \gamma'(t), t \in [a, b]$, onda je u $z = \gamma'(-t), t \in [-b, -a]$ inverzni niz za γ' primenljiv, gde je γ' često obeležen simbolom $-\gamma'$ koji je definisan Žordanovom teoremom krive. Ova teorema tvrdi da svaka prosta zatvorena putanja razdvaja ravan na

dve oblasti, a znak koji se koristi za obe je γ . Jedna od oblasti je krajnja i zove se unutrašnja oblast i obeležena je simbolom $Int \gamma$. Druga je obeležena simbolom $Ext \gamma$ i zove se spoljašnja oblast.

Kriva γ se smatra vektorom sa pozitivnim smerom ako je $Int \gamma$ smešteno na severu, i ako je $Int \gamma$ uzastopna za tačke γ' i počinje od početne tačke, osim ako se smatra da je vektor sa negativnim smerom.

Oblast G se smatra prostom kohezijom ako je moguće skupiti sve krive u G u jednu tačku u G bez prolazeња kroz tačke koje se ne nalaze u G , osim ako je G je složena kohezija.

2-1-2 – Analitičke funkcije i krivolinijski integral

Funkcija $f: G \longrightarrow C$ se smatra diferencijalnom funkcijom u tački $z_0 \in G$ ako je granica

$$\lim_{z \rightarrow z_0} \frac{f(z) - f(z_0)}{z - z_0} \quad (1-1)$$

Teorema [6] : (1)

Za $f: G \longrightarrow C$ gde je $f(z) = (x, y) + iv(x, y)$ kažemo da je f diferencijabilna za $z = x + iy$ u G ako i samo ako su parcijalni izvodi u_x, u_y, v_x, v_y konstantni i ako ispunjavaju jednačine Koši i Riman $v_x = -u_y$ i $u_x = v_y$ u tački $z = x + iy$.

Može se reći da je funkcija f analitička za otvoreni skup S , ako je f diferencijabilna u svakoj tački u S .

Takodje, funkcija f je analitička u tački z_0 ako je diferencijabilna u okolini tačke z_0 . Ako f nije analitička

u tački z_0 , onda možemo reći da je z_0 izolovana tačka za funkciju f .

Zbir dva količnika od dve analitičke funkcije i takodje složene funkcije sastavljene od dve analitičke funkcije je analitička funkcija sa uslovom da imenilac mora da postoji pri deljenju.

Za $\gamma: [a, b] \rightarrow C$ da bi bio putanja u G , i za $f: G \rightarrow C$ da bi bila neprekidna funkcija u γ' ,

možemo definisati integral f na konturi γ :

$$\int_{\gamma} f(z) dz = \int_a^b f(\gamma(t)) \gamma'(t) dt \quad (2-1)$$

U slučaju da je kontura γ zatvorena kontura, ponekad možemo da koristimo simbol:

$$\oint_{\gamma} f(z) dz \quad \text{umesto simbola } \int_{\gamma} f(z) dz$$

Za $f: G \rightarrow C$ da bi bila neprekidna funkcija. Kažemo da je F izvod suprotno funkciji f u G ako je $F = f \circ G$.

Teorema (2): [6]

Za $f: G \rightarrow C$ da bi bila neprekidna funkcija i za F da bi bio izvod suprotno funkciji f u G , za svaku putanju $\gamma: [a, b] \rightarrow G$ imamo $\int_{\gamma} f(z) dz = F(\gamma(b)) - F(\gamma(a))$

U posebnom slučaju, ako je γ zatvorena putanja, onda:

$$\int_{\gamma} f(z) dz = 0 \quad (3-1)$$

Sledeća teorema je Koši teorema (ili Koši-Goursat teorema) i ova teorema je jedna od osnovnih teorema u teoriji kompleksnih funkcija.

Teorema (3): [7]

Ako je f analitička funkcija u oblasti prostog medju-uzajamnog odnosa D onda:

$$\oint_C f(z) dz = 0 \quad (4-1)$$

Za svaku prostu zatvorenu krivu C njen vektor ima pozitivan smer u D .

Rezultat ove teoreme je sledeći: ako je D oblast sa više medju-uzajamnih odnosa određenih sa krivama

$C_0, C_1, C_2 \dots C_n$ i ako svaka od ovih krivi ima isti vektor onda je:

$$\int_{C_0} f(z) dz = \int_{C_1} f(z) dz + \dots + \int_{C_n} f(z) dz \quad (5-1)$$

Teorema (4): [6]

Ako je f analitička u oblasti D sadrži prostu zatvorenu krivu sa vektorom koji ima pozitivan smer $z \in N(z, r) \subseteq D$, tada:

$$f(z) = \frac{1}{2\pi i} \oint_c \frac{f(\xi)}{\xi - z} d\xi \quad (6-1)$$

Ova formula je definisana sa formulom Koši integrala i može biti uopštена:

$$f^{(n)}(z) = \frac{n!}{2\pi i} \oint_c \frac{f(\xi)}{(\xi - z)^{n+1}} d\xi \quad z \in N(z, r) \subseteq D \quad (7-1)$$

Analitička funkcija u oblasti G može biti predstavljena sa jako konvergentnim nizom.

Teorema (5): [7]

Ako je f analitička u D , i $z \in D$, onda:

$$f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f^{(n)}(z_0)}{n!} (z - z_0)^n, \quad z \in N(z_0, r) \quad (8-1)$$

Suprotno, ako je f napisano u ovom obliku za svako $z \in D$ onda bi f bilo analitičko u D .

3-1-2- Izolovani singulariteti i teorema Ostatka

Kažemo da je z_0 izolovan singularitet za funkciju f , ako je f analitička na $N(z_0, r) / \{z_0\}$.

Osnovno orudje korišteno u studiji ponašanja funkcije f u okolini izolovanog singulariteta z_0 , objavio je

Lorent za $f(z)$ i $z = z_0$.

Teorema (6): [9]

Ako je f analitička u prstenu $r_1 < |z - z_0| < r_2$, onda f može biti prikazana tako što će se koristiti samo jedna suma oblika:

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{n=+\infty} a_n (z - z_0)^n, \quad r_1 < |z - z_0| < r_2 \quad (9-1)$$

gde je:

$$a_n = \frac{1}{2\pi i} \int_C \frac{f(\xi)}{(\xi - z_0)^{n+1}} d\xi, \quad n = 0, \pm 1, \pm 2 \quad (10-1)$$

I gde je C krug u prstenu $r_1 < |z - z_0| < r_2$ sa centrom u z_0 .

Pretpostavljajući da je z_0 izolovan singularitet za funkciju f i formula:

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{n=+\infty} a_n (z - z_0)^n$$

Lorent je objavio uzimajući u obzir domen oko z_0 . Kažemo da f poseduje uklonjive singularitete kod z_0 ako je $a_n = 0$ za svako $n < 0$, i takodje poseduje osu u poziciji m kod z_0 ako je m najveći pozitivan ceo broj $a_m \neq 0$ i poseduje osnovne singularitete kod z_0 ako je $a_n \neq 0$ za beskonačni broj $n < 0$. Prosta osa je osa locirana u I.

Ako je f analitička kod z_0 , kažemo da je z_0 nula za funkciju f , i ako je $f(z) = (z - z_0)^m g(z)$ gde je g

analitičko u z_0 , i $g(z_0) \neq 0$. Ako je $m=1$ kažemo da je z_0 prosta nula. Primetimo da je z_0 osa u poziciji

m za funkciju f ako i samo ako je z_0 nula iz pozicije m za funkciju $\frac{1}{f}$.

Prepostavimo da je z_0 izolovan singularitet f i:

$$f(z) = \sum_{n=-\infty}^{n=+\infty} a_n (z - z_0)^n$$

Laurentovo objavljuvanje z_0 .

Ostatak funkcije f u tački z_0 je definisana i zapisana kao $\text{Res}(f, z_0)$ jednako a_{-1} .

Za prostu osu: $\text{Res}(f, z_0) = \lim_{z \rightarrow z_0} (z - z_0)f(z)$ i onda je $f(z) = \frac{g(z)}{h(z)}$ gde su g i h analitički u z_0 i h ima

prostu nulu kod z_0 i onda je:

$$\text{Res}(f, z_0) = \frac{g(z_0)}{h'(z_0)} \quad (10-1-2)$$

Stoga ako je m locirano u f i predstavlja osu funkcije, generalno:

$$\text{Res}(f, z_0) = \lim_{z \rightarrow z_0} \frac{1}{(m-1)!} \frac{d^{m-1}}{dz^{m-1}} \{(z - z_0)^m f(z)\} \quad (11-1)$$

Teorema koja sledi se zove teorema Ostataka i veoma je korisna u raznim primenama.

Teorema (7) : [8]

Ako je f analitička na prostoj zatvorenoj konturi i unutar proste zatvorene konture γ sa vektorom sa pozitivnim smerom, sa izuzetkom kada su izolovani singulariteti beskonačan broj $z_1, z_2 \dots z_n$ onda se primenjuje sledeća formula:

$$\int_{\gamma} f(z) dz = 2\pi i \sum_{k=1}^n \operatorname{Res}(f, z_k) \quad (12 - 1)$$

2-2 – Laplasova transformacija

U ovom odeljku prikazaćemo osnovne pojmove Laplasove transformacije i inverzne Laplasove transformacije.

Počećemo sa sažetkom Furijevog integrala, zbog potrebe da se dokaže složena formula refleksije.

1-2-2 – Furijevi integrali

Ako je f odredjena u intervalu $-l < t < l$ kažemo da je f jednaka funkcija u intervalu $-l < t < l$, i ako je $f(-t) = f(t)$ za svako t u intervalu $-l < t < l$, možemo reći da je f neparna funkcija u intervalu $-l < t < l$, ako je $f(-t) = -f(t)$ za svako t u intervalu $-l < t < l$.

Ako je f odredjena u intervalu $-\infty < t < \infty$, možemo reći da je f integrabilna u intervalu $-\infty < t < \infty$. Ako je $\int_{-\infty}^{+\infty} |f(t)| dt < \infty$

Ako je f odredjena unutar intervala $-\infty < t < \infty$ možemo reći da je f periodična funkcija perioda T ako je $f(t+T) = f(t)$ za svaku vrednost t . Ako je f periodična funkcija unutar perioda T onda je:

Njen integral u bilo kom intervalu dužine T odgovara integralu bilo kog drugog drugog intervala dužine T .

Ako je f periodična funkcija u intervalu $-\infty < t < \infty$, onda je produžetak funkcije f periodična funkcija unutar svoje periode $2l$ i odgovara f u intervalu $-\infty < t < \infty$.

Ako je f periodična funkcija sa periodom $2l$ onda je niz:

$$f(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} \left(a_n \cos \frac{n\pi t}{l} + b_n \sin \frac{n\pi t}{l} \right) \quad (1-2)$$

Gde je $n = 0, 1, 2, 3, \dots$

$$a_n = \frac{1}{l} \int_{-1}^1 f(t) \cos \frac{n\pi t}{l} dt \quad (2-2)$$

$n = 1, 2, 3, \dots$

$$b_n = \int_{-1}^1 f(t) \sin \frac{n\pi t}{l} dt \quad (3-2)$$

Ove se naziva Furijev niz za funkciju f , i a_n i b_n se zovu Furijevi faktori za funkciju f .

Teorema (8) : [8]

Ako je f periodična funkcija sa svojim periodom $2l$ i f je neprekidna na svakom odredjenom intervalu, onda je Furijev niz za funkciju f absolutno konvergentan u svim singularitetima i njihovom zbiru.

Vrednosti su $f(t)$ za neprekidne tačke i $\frac{1}{2}\{f(t+) + f(t-)\}$ za tačke prekida.

Ako je f definisana unutar intervala $-l < t < l$, onda je prethodna teorema primenljiva na periodični produžetak u funkciji f i niz se pretvara u $f(t)$ u intervalu $-l < t < l$.

Zamenjivanjem koeficijenata u nizu, dobijamo:

$$\begin{aligned} f(t) &= \frac{1}{2l} \int_{-l}^l f(u) du + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{l} \int_{-l}^l f(u) \cos \frac{n\pi}{l} (u-t) du \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{1}{2l} \int_{-l}^l f(u) \cos \frac{n\pi}{l} (u-t) du \quad (4-2) \end{aligned}$$

I postavljanjem:

$\frac{\pi}{l} = \lambda_{n+1} - \lambda_n = \delta\lambda_n$, $\frac{n\pi}{l} = \lambda_n$ postavljanjem $l \rightarrow \infty$ stvara sledeću jednačinu

$$f(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(u) \cos \lambda(u-t) du d\lambda \quad (5-2)$$

Ova formula se naziva Furijev integral. Pošto je $\cos \lambda(u-t)$ jednaka funkcija može biti formulisana na sledeći način:

$$f(t) = \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(u) \cos \lambda(u-t) du d\lambda \quad (6-2)$$

Pošto je $\sin \lambda(u-t)$ neparna funkcija u 6, onda formula takodje može biti formulisana kao:

$$f(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(u) e^{\lambda(u-t)} du d\lambda \quad (7-2)$$

Teorema (9): [6]

Funkcija je odredjena unutar intervala $-\infty < t < \infty$. Ako je f neprekidno u svakom odredjenom intervalu i potpuno je integrabilna u intervalu $-\infty < t < \infty$, onda je Furijeva integralna formula dokazana.

Kao u uslovu Furijevog niza $f(t)$ je zamenjena sa $\frac{1}{2}\{f(t+) + f(t-)\}$ u tačkama prekida.

2-2-2 Laplasova transformacija

Funkcija f definisana unutar intervala $0 \leq t < \infty$. Ako postoje konstate $\gamma, N > 0, M > 0$ tako da je:

$|f(t)| \leq Me^{\gamma t}$ za sve vrednosti t . Možemo reći da f ima eksponencijalni stepen γ kada $t \rightarrow \infty$.

Funkcija f je definisana unutar intervala $0 \leq t < \infty$. Laplasova transformacija za $f(t)$ koja je obeležena kao $F(s)$ ili $L\{f(t)\}$, je definisana na sledeći način:

$$L\{f(t)\} = F(s) = \int_0^\infty e^{-st} f(t) dt \quad (8 - 2 - 2)$$

Smatra se da transformacija postoji ili nepostoji u zavisnosti da li integral konvergira ili divergira. L je zabeleženo kao uticajni faktor ili operator Laplasove transformacije.

Teorema (10):[9]

Ako je f neprekidno u svakom ogranicenom intervalu $0 \leq t \leq N$ i ima eksponencijalni stepen γ zbog $t >$

N , onda Laplasova transformacija postoji za svako $s > \gamma$.

Da bi se dokazala ova teorema, neka je za svako $N > 0$.

$$\int_0^\infty e^{-st} f(t) dt = \int_0^N e^{-st} f(t) dt + \int_N^\infty e^{-st} f(t) dt \quad (9-2-2)$$

Pošto je f neprekidno u svakom vezanom intervalu $0 \leq t \leq N$, onda prvi integral na desnoj strani postoji, dok

$$\left| \int_N^\infty e^{-st} f(t) dt \right| \leq \int_N^\infty |e^{-st} f(t)| dt \leq \int_0^\infty e^{-st} |f(t)| dt \leq \int_0^\infty e^{-st} M e^{\gamma t} dt = \frac{M}{s - \gamma}$$

Drugi integral takodje postoji jer je $s > \gamma$.

Zasnovano na definiciji operatora Laplasove transformacije L sledi da je L linearni operator, drugim rečima ako su C_1, C_2 bilo koja dva stalna faktora i funkcija za Laplasovu transformaciju $f_1(t), f_2(t)$ je prisutna, onda je:

$$\begin{aligned} L(C_1 f_1(t) + C_2 f_2(t)) &= \int_0^\infty e^{-st} (C_1 f_1(t) + C_2 f_2(t)) dt = \\ &= C_1 \int_0^\infty e^{-st} f_1(t) dt + C_2 \int_0^\infty e^{-st} f_2(t) dt \\ &= C_1 L\{f_1(t)\} + C_2 L\{f_2(t)\} \end{aligned}$$

Primer 1: Ako je $f(t) = e^{at}$, onda je

$$L\{e^{at}\} = \int_0^{\infty} e^{-st} e^{at} dt = \lim_{K \rightarrow \infty} \int_0^K e^{-(s-a)t} dt = \lim_{K \rightarrow \infty} \frac{e^{-(s-a)K}}{-(s-a)} = \frac{1}{s-a}, \quad s > a$$

Primer 2: Pronadji $L\{f(t)\}$ gde je

$$f(t) = 6e^{-t} - 20e^{-2t} + 15e^{-3t}$$

Sledi iz prvog primera da je linearni operator Laplasove transformacije:

$$L\{f(t)\} = F(s) = \frac{6}{s+1} - \frac{20}{s+2} + \frac{15}{s+3} = \frac{(s-2)(s-3)}{(s+1)(s+2)(s+3)}$$

3-2-2 Promene osnovne funkcije

$F(s)$	$f(t)$
$\frac{1}{s}$	1
$\frac{1}{s^2}$	t
$\frac{1}{s^n} \ (n = 1,2,3, \dots)$	$\frac{t^{n-1}}{(n-1)!}$
$\frac{1}{s^\nu} \ (\nu > 0)$	$\frac{t^{\nu-1}}{\Gamma(\nu)}$
$\frac{1}{s-a}$	e^{at}
$\frac{a}{s^2 + a^2}$	$\sin at$
$\frac{s}{s^2 + a^2}$	$\cos at$
$\frac{a}{s^2 - a^2}$	$\sin h at$
$\frac{s}{s^2 - a^2}$	$\cos h at$

4-2-2 Druge osobine Laplasove transformacije

Ako je $F(s) = L\{f(t)\}$, onda je:

1 – Svojstva prve zamene:

$$e^{at} f(t) \quad F(s-a)$$

2 – Svojstva druge zamene:

$$e^{-st} F(s) \quad g(t) = \begin{cases} f(t-a), & t > a \\ 0, & t < a \end{cases}$$

3 – Promena svojstva razmere:

$$\frac{1}{a} F\left(\frac{s}{a}\right) \quad f(at)$$

4 – Transformacija izvoda:

$$L\{f^{(n)}(t)\} = s^n F(s) - s^{n-1} f(0) - s^{n-2} f'(0) - \dots - s f^{(n-2)}(0) - f^{(n-1)}(0)$$

5 – Umnožavanje u t^n

$$L\{t^n f(t)\} = (-1)^n \frac{d^n}{ds^n} F(s)$$

6 – Ponašanje transformacije u slučaju beskonačnosti

$$\lim_{s \rightarrow \infty} F(s) = 0$$

7 – Teorema početne vrednosti: Uz uslov da granice postoje

$$\lim_{t \rightarrow 0} f(t) = \lim_{s \rightarrow \infty} sF(s)$$

Primer 3: Pronadji:

$$L\{e^{4t} \cosh 5t\}, \quad s > a$$

Rešenje:

$$L\{e^{4t} \cosh 5t\} = L\left\{e^{4t}\left(\frac{e^{5t} + e^{-5t}}{2}\right)\right\} = \frac{1}{2}L\{e^{9t} + e^{-t}\} = \frac{1}{2}\left(\frac{1}{s-9} + \frac{1}{s+1}\right) = \frac{s-4}{s^2 - 8s - 9}$$

5-3-2 Inverzna Laplasova transformacija

Ako Laplasova transformacija $F(s)$ postoji za $f(t)$, drugim rečima $F(s) = L\{f(t)\}$, onda je $f(t)$ zabeleženo

kao inverzna Laplasova transformacija za $F(s)$ što je izraženo u sledećem obliku: $f(t) = L^{-1}[F(s)]$. L^{-1} je

zabeleženo kao operator inverzne Laplasove transformacije. Primetimo da je L^{-1} takodje linearni

operator:

$$L^{-1}\{c_1F(s) + c_2F(s)\} = c_1f_1(t) + c_2f_2(t) = c_1L^{-1}\{F_1(s)\} + c_2L^{-1}\{F_2(s)\}$$

Primer 4: Objasnićemo suprotnu transformaciju za $f(t)$ iz primera 1:

Pošto je:

$$L\{e^{st}\} = \frac{1}{s-a}, \quad s > a$$

Onda je:

$$L^{-1}\left\{\frac{1}{s-a}\right\} = e^{at}$$

Ako je $F(s) = L\{f(t)\}$, onda je:

$$L\{f(t) + N(t)\} = F(s)$$

Za bilo koju funkciju $N(t) = 0$ i za svako t osim za skup prebrojivo mnogo tačaka. Ovo znači da inverzna Laplasova transformacija nije jedinstvena.

Teorema (11): [9]

Ako su uslovi pomenuti u teoremi (10) ispunjeni, onda je inverzna Laplasova transformacija jedinstvena.

Primer 5:

Iz primera 2 i 4 i linearog operatora inverzne Laplasove transformacije rezultira da je:

$$L^{-1}\left\{\frac{(s-2)(s-3)}{(s+1)(s+2)(s+3)}\right\} = L^{-1}\left\{\frac{6}{s+1} - \frac{20}{s+2} + \frac{15}{(s+3)}\right\} = 6e^t - 20e^{2t} + 15e^{3t}$$

Primer 6: Iz primera 3 i 4 dobijamo:

$$L^{-1}\left\{\frac{s-4}{s^2-8s-9}\right\} = L^{-1}\left\{\frac{1}{2(s-9)} + \frac{1}{2(s+1)}\right\} = \frac{1}{2}L^{-1}\left\{\frac{1}{s-9}\right\} + \frac{1}{2}L^{-1}\left(\frac{1}{s+1}\right) = \frac{1}{2}(e^{9t} + e^{-t})$$

Poznato je, kao što je objašnjeno u prethodna dva primera, da je jedan od glavnih indirektnih metoda za pronalaženje inverzne Laplasove formule upotreba parcijalnih razlomaka i tabele Laplasove transformacije. Što se tiče glavnog direktnog metoda, kompleksna inverzna formula se koristi za pronalaženje inverzne Laplasove transformacije.

6-3-2 Teorema (kompleksna inverziona formula)

Ako je f neprekidna i ukrštena u svakom određenom intervalu $0 \leq t \leq N$ i f ima eksponencijalni stepen u γ kada je:

$$F(s) = L\{f(t)\} = \int_0^\infty e^{-st} f(t) dt, \quad t \rightarrow \infty$$

Onda je:

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} e^{st} F(s) ds, \quad t > 0 \quad (10 - 2 - 2)$$

i $f(t) = 0$ zbog $t > 0$

Integral u formuli (7-2-2) je ustanovljen u liniji $s = \gamma$ u klompsnoj ravni s . Pravi broj γ je smešten desno od svih izolovanih singulariteta funkcije $F(s)$, inače taj broj je opcionalan.

Dokaz:

$$\lim_{r \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-iT}^{\gamma+iT} e^{st} F(s) ds = \lim_{r \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-iT}^{\gamma+iT} \int_0^\infty e^{st-su} f(u) du ds$$

Od $s = \gamma + i\gamma$ rezultira da je desna strana jednačine:

$$\lim_{\gamma \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi} e^{\gamma t} \int_{-T}^T e^{iyt} \left\{ \int_0^\infty e^{-iyu} [e^{-yu} f(u)] du \right\} dy$$

Pošto f ima eksponencijalni stepen γ kada $t \rightarrow \infty$, onda je $e^{-yu} f(u)$ absolutni integral za $t > 0$ i jednako je 0 ako je $t < 0$.

Integral u (10-2-2) je izračunat na zatvorenoj konturi C i objašnjen u formi (1) i sastoji se iz ravnog dela L (počinjući od $\gamma - iT$ i završava u $\gamma + iT$) i kontura C_R koja predstavlja luk kruga centriranog u svojoj tački porekla i radiusom R (koji počinje od $\gamma + iT$ i završava u $\gamma - iT$) ili $T = \sqrt{R^2 + \gamma^2}$. Ova kontura je poznata kao Bromvič kontura i rezultira:

$$f(t) = \lim_{R \rightarrow \infty} \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma - iT}^{\gamma + iT} e^{st} F(s) ds = \lim_{R \rightarrow \infty} \left\{ \frac{1}{2\pi i} \int_C e^{st} F(s) ds - \frac{1}{2\pi i} \int_{C_R} e^{st} F(s) ds \right\} \quad (11 - 2 - 2)$$

Predpostavimo da integral na C_R vodi koren u kada $R \rightarrow \infty$. Može biti dokazano (8-2-2) da postoje dovoljni uslovi za to i ti uslovi su postojanje dve konstante M i $k > 0$ tako da je:

$$|F(s)| < \frac{M}{R^k} \quad (12 - 2 - 2)$$

Na konturi C_R .

Ovaj uslov uvek može biti dokazan (8-2-2) ako je $F(s) = \frac{P(s)}{Q(s)}$ gde su $P(s)$ i $Q(s)$ polinomi i stepen od

$P(s)$ je manji nego stepen od $Q(s)$. Prepostavimo da integral na C_R tezi ka korenu kada $R \rightarrow \infty$ onda

(8-2-2) postaje:

$$f(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} e^{st} F(s) ds = \frac{1}{2\pi i} \int_C e^{st} F(s) ds = \sum \operatorname{Res} f(e^{st} F(s))$$

Gde je uzet skup, unija izolovanih singulariteta funkcije $e^{st} F(s)$ je, ustvari unutar konture C_R .

Primer 6: pronadji $f(t)$ ako je:

$$F(s) = \frac{(s-2)(s-3)}{(s+1)(s+2)(s+3)}$$

Izolovani singulariteti funkcije su prosti polovi od $s = -1, -2, -3$

i

$$\operatorname{Res} s(e^{st} F(s), -1) = \frac{(-3)(-4)}{(1)(2)} e^{-t} = 6e^{-t}$$

i

$$\operatorname{Res} s(e^{st} F(s), -2) = \frac{(-4)(-5)}{(-1)(1)} e^{-2t} = -20e^{-2t}$$

i

$$Re s(e^{st}F(s), -3) = \frac{(-5)(-6)}{(-2)(-1)} e^{-3t} = 15e^{-3t}$$

i rezultat je:

$$f(t) = 6e^{-t} - 20e^{-2t} + 15e^{-3t}$$

3-2 Pojmovi numeričke analize

U ovom paragrafu predstavljemo nekoliko osnovnih formula, medju kojima su najpoznatije: Gausova kvadratna formula, Gaus-Legendre kvadratna formula i Gaus-Legere kvadratna formula. Ove formule, kao što je spomenuto, se koriste u numeričkoj analizi da bi se dokazale neke integracije i da bi se istakli ovi principi [1], [2], [3], [4] koji su uključeni u potvrđivanje ovih rezultata.

1-3-2 Gausova kvadratna formula

Kvadratna formula je približna odredjenom integralu funkcije $\int_{-1}^1 f(x)dx$ i ova formula je obično formulisana kao zbir funkcijskih vrednosti u određenim tačkama unutar domena integracije. n -tačka Gausove kvadratne formule (Gausovo kvadratno pravilo), je kvadratna formula konstruisana da da tačan rezultat za polinome stepena $2n-1$ ili manje sa odgovarajućim izborom n tačaka x_1 (čvor) i n iz težine w_1 . Domen integracije za takvu formulu je konvencionalno uzet kao $[-1,1]$, stoga formula je formulisana kao:

$$\int_{-1}^1 f(x)dx \approx \sum_{-1}^n w_i f(x_i) \quad (1-3-2)$$

Moguće je odrediti pogodne tačke $[4] x_1$, korene ortogonalnih čvorova polinoma.

Teorema (12): [4]

Za q da bude polinom stepena n ($n \geq 1$), tako da je:

$$\int_a^b w(x) x^k q(x) dx = 0 \quad (2-3-2)$$

Za svako $k = 0, 1, 2, \dots, n-1$. Stoga ako izaberemo čvor da budu nule od q onda postoje težine w_i koje čine

Gausovu kvadraturu tačnim integralom za sve polinome stepena $2n-1$ ili manje. Štaviše, svi ovi čvorovi će ležati u otvorenom intervalu (a, b) [4].

Pre primene Gausovog kvadratnog pravila, neophodno je promeniti domen integracije iz $[a, b]$ u $[-1, 1]$.

Ovo je formulisano kao:

$$\int_a^b f(t) dt = \frac{b-a}{2} \int_{-1}^1 f\left(\frac{b-a}{2}x + \frac{a+b}{2}\right) dx = \frac{b-a}{2} \sum_{i=1}^n w_i f\left(\frac{b-a}{2}x_i + \frac{b+a}{2}\right)$$

Gausova kvadratna formula može biti izražena na uopšten način u obliku:

$$\int_a^b w(x) f(x) dx \quad (3-3-2)$$

Ako podintegralna funkcija koja ima $2n$ neprekidnih izvoda, greška u Gausovom kvadratnom pravilu može biti izražena u obliku [4]:

$$\int_a^b w(x)f(x)dx - \sum_{i=1}^n w_i f(x_i) = \frac{f^{2n}(\xi)}{(2n)!} (p_n, p_n)$$

Za vrednost $\xi \in (a, b)$ gde je p_n ortogonalni polinom stepena n i:

$$(f, g) = \int_a^b w(x)f(x)g(x)dx$$

Pod uslovom $w(x) = 1$ procena greške postaje:

$$\frac{(b-a)^{2n+1}(n!)}{(2n+1)[(2n)!]^3} f^{2n}(\xi), \quad a < \xi < b$$

2-3-2 Gaus-Legendre kvadratna formula

Legendreovi polinomi su uzastopni ortogonalni polinomi P_n u intervalu $[-1, 1]$ [2]

$$\int_{-1}^1 P_n(x)P_m(x)dx = \frac{2}{2n+1} \delta_{mn} \quad (4-3-2)$$

$P_n(1) = 1$ gde je $\delta_{mn} = 0$ kada je $m \neq n$ i $\delta_{nn} = 1$

Rodriguez formula za Legendreove polinome je dobijena

$$P_n(x) = \frac{1}{2^n n!} \frac{d^{nk}}{dx^n} (x^2 - 1)^n$$

I praćena je:

$$P_t(x) = \frac{1}{2^t} \sum_{k=0}^{[t/2]} (-1)^k \binom{t}{k} \binom{2t-2k}{t} x^{t-2k}$$

Legendre polinomi dobijaju učestalu formulu:

$$(t+1)P_{t+1}(x) - (2t+1)x + P_t(x) + tP_{t-1}(x) = 0$$

$$(1-x^2)P_n^t(x) = -nxP_n(x) + nP_{n-1}(x) = (n+1)xP_n(x) - (n+1)P_{n+1}(x)$$

Ovo je praćeno sa nekim prvima Legendre polinomima:

x

$$\frac{1}{2}(3x^2 - 1)$$

$$\frac{1}{2}(5x^3 - 3x)$$

$$\frac{1}{8}(35x^4 - 30x^2 + 3)$$

$$\frac{1}{8}(63x^5 - 70x^3 + 15x)$$

U čvoru Gaus-Legendre kvadratne formule i^{th} za bilo koje x_i je i^{th} nula za polinom I njegovu težinu $[I]$:

$$\omega_i = \frac{2}{(1-x_i^2)(P'_n(x_i))} \quad (5-3-2)$$

3-3-2 Gaus-Legere kvadratna formula

Lagere polinomi su uzastopni ortogonalni polinomi L_n u intervalu $[0, \infty)$ za funkciju težine $w(x) = e^{-x}$.

$$\int_0^\infty e^{-x} L_n(x) L_m(x) dx = \delta_{nm}$$

Rodriguez formula za Legere polinome:

$$L_n(x) = \frac{e^x}{k!} \frac{d^k}{dx^k} (e^x x^k)$$

Posle objavljuvanja ove formule sledi da je:

$$L_n(x) = \sum_{k=0}^n (-1)^k n_{C_{n-k}} \frac{x^k}{k!}$$

Dva od Legereovih polinoma takodje ispunjavaju učestalu formulu:

$$n(n+1)L_{n+1}(x) = (2n+1-x)L_n(x) - nL_{n-1}(x)$$

$$x_i L'_n(x_i) = -nL_{n-1}(x_i) = (n+1)L_{n+1}(x_i)$$

U Gaus-Legere kvadratnoj formuli čvor i^{th} od bilo kog x_i je i^{th} nula za polinom L_n i njegova težina $[I]$

je:

$$w_i = \frac{A_{n+1} Y_n}{A_n L'_n(x_i) L_{n+1}(x_i)} = \frac{A}{A_{N-1}} \frac{Y_{n-1}}{L_{n-1}(x_i) L'_n(x_i)} \quad (6-3-2)$$

Gde je A_n koeficijent od x^n u L_n , tako da je:

$$A_n = \frac{(-1)^n}{n}$$

$$\frac{A_{n+1}}{A_n} = -\frac{1}{n+1}$$

$$\frac{A_n}{A_{n-1}} = -\frac{1}{n}$$

U dodatku:

$$y_n = \int_0^\infty W(x) [L_n(x)]^2 dx = 1$$

Rezultat je:

$$W_i = \frac{1}{(n+1)L'_n(x_i)L_{n+1}(x_i)} = -\frac{1}{nL_{n-1}(x_i)L'_n(x_i)}$$

U upotrebi učestale formule gde je x_i nula za L_n , rezultat je sledeći:

$$nL_n(x) = (x - n - 1)L_n(x) = 0$$

$$x_i L'_n(x_i) = -nL_{n-1}(x_i) = (n+1)L_{n+1}(x_i)$$

$$w_i = \frac{1}{x_i[L'_n(x_i)]^2} = \frac{x_i}{(n+1)^2[L_{n-1}(x_i)]^2}$$

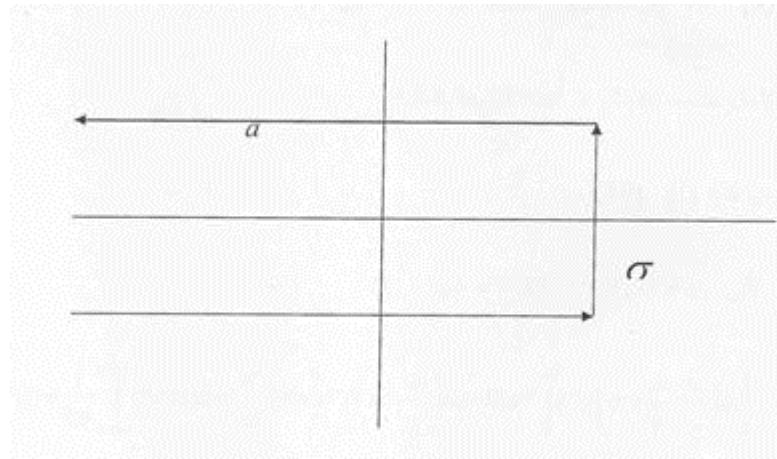
Treće poglavlje

Deformacija Bromvičeve putanje

3 Deformacija Bromvičeve konture

U ovom poglavlju predstavljemo metod za izračunavanje inverzne Laplasove transformacije zasnovane na deformaciji normalne putanje u Bromovičevu putanji. Predložena putanja je sastavljena od granične linije.

$$S = \{s: |Ims| < a, Res \leq \sigma\} \text{ kao u obrascu (2).}$$

(1) Forma

Nepravilna putanja $S = \{s: |Ims| < a, Res \leq \sigma\}$ je granična linija

1-3 Osnovna teorema

\Im je koren funkcije F koja ispunjava sledeće dve osobine:

- (1) Svi izolovani singulariteti za funkciju F se nalaze u oblasti

(2) $S = \{s: |Ims| < K, Res \leq \sigma_0\}$

(3) $|F(s)| \rightarrow 0$ uniformno kada je $s \rightarrow \infty$ zato što je $S = \{s: |Ims| > K, Res \leq \sigma_0\}$

Zbog korena funkcije \Im dobili smo sledeći rezultat;

Teorema (1): [10]

Za svako $a > Kt, t > 0, \sigma > \sigma_0$ sledi:

$$f(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\sigma-i\infty}^{\sigma+i\infty} e^{st} F(s) ds = \frac{e^{st}}{\pi i} \left\{ Re \int_0^a e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du - Im e^{iu} \int_0^{+\infty} e^{-u} F\left(\sigma + \frac{ia}{t} - \frac{u}{t}\right) du \right\}$$

(1 - 3)

Dokaz:

S obzirom na činjenicu da funkcija f ima realne vrednosti, onda je:

$$F(s) = \overline{F(\bar{s})} \text{ ili } \overline{F(s)} = \int_0^{+\infty} e^{-st} f(t) dt = F(\bar{s})$$

Koristeći ove realne vrednosti rezultira da je:

$$2\pi i f(t) = \int_{\sigma-i\infty}^{\sigma+i\infty} e^{st} F(s) ds = ie^{\sigma t} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{iyt} F(\sigma + iy) dy$$

$$\begin{aligned}
&= ie^{\sigma t} \left(\int_0^{+\infty} e^{iyt} F(\sigma + iy) dy + \int_0^{+\infty} e^{-iyt} F(\sigma - iy) dy \right) \\
&= 2ie^{\sigma t} \operatorname{Re} \left\{ \int_0^{+\infty} e^{iyt} F(\sigma + iy) dy \right\} \quad (2-3)
\end{aligned}$$

Sprovodeći zamenu $u = yt$ i birajući $a > Kt$ dobijamo:

$$f(t) = \frac{e^{st}}{\pi t} \left(\operatorname{Re} \int_0^a e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du + \operatorname{Re} \int_a^{+\infty} e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du \right) \quad (3-3)$$

Ako uzmemo poslednji integral u (3-3) u kompleksnoj ravni u locirano u zatvorenoj putanji

$$C_R = \{u | u \in [a, a+R]\} \cup \left\{ u \mid u - a = Re^{i\theta}, \theta \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right] \right\} \cup \{u | Re(u) = a, Im(u) \in [0, R]\}$$

Gde je $R > 0$. Koristeći osobine \Im i Koši teoremu ostatka nalazimo da je:

$$\oint_{C_R} e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du = 0 \quad (4-3)$$

Što se tiče integrala na luku imamo:

$$\begin{aligned}
& \left| \int_0^{\frac{\pi}{2}} e^{iR\cos\theta} e^{-R\sin\theta} e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) R e^{i\theta} d\theta \right| \leq R \int_0^{\pi/2} e^{-R\sin\theta} \left| F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) \right| d\theta \\
& \leq \max_{\theta \in [0, \frac{\pi}{2}]} \left| F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) \right| R \int_0^{\pi/2} e^{-R\sin\theta} d\theta < \max_{\theta \in [0, \pi/2]} \left| F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) \right| R \int_0^{\pi/2} e^{-2\pi\theta/R} d\theta \\
& \leq \frac{\pi}{2} \left(1 - e^{-\frac{2R}{\pi}}\right) \max_{\theta \in [0, \frac{\pi}{2}]} \left| F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) \right| \quad (5-3)
\end{aligned}$$

Gde smo koristili Žordanovu nejednakost $\theta \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ za svaki $\sin \theta > \frac{2\theta}{\pi}$ [7]. Pošto Laplasova

transformacija tezi ka nuli kada s teži ka ∞ u oblasti $\operatorname{Re} s > \sigma_0$, zato Laplasova transformacija konvergira u oblasti $\operatorname{Re} s > \sigma_0$ i $\operatorname{Im} s > K$.

I pošto F stalno teži ka nuli kada s teži ka ∞ u oblasti $\operatorname{Re} s \leq \sigma_0$ i $\operatorname{Im} s > K$, onda integral na luku teži ka nuli kada R teži ka ∞ .

Prethodna teorema predlaže upotrebu Gausove kvadratne formule za dva predstavljena integrala u formuli (1-3). Što se tiče drugog integrala, moguće je koristiti Gaus-Legere direktnu formulu. Da bi se dobila najbrža konvergencija, interval $[0, a]$ u prvom integralu je obično podeljen u više podintervala, posle čega se koristi Gaus-Legendre kvadratna formula pogodna za svaki interval od tih podintervala.

Da bi se promenila Gaus-Legendre formula na intervalu (a, b) , neophodno je primeniti sledeću transformaciju:

$$\tilde{W}_k^n = T_a^b(W_k^n) = \frac{b-a}{2} W_k^n, \quad \tilde{x}_k^n = T_a^b(x_k^n) = a + \frac{b-a}{2}(x_k^n + 1)$$

Gde je $k=1,\dots,n$

Prepostavimo da je podela intervala $[0, a)$ u neprekidajuće podintervale je sprovedeno

$[a_v, \dots, b_v]_{v=1}^m$ tako da $Y_{v=1}^m [a_v, b_v) = [0, a)$ i onda je rezultat:

$$\int_0^a e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du = \sum_{v=1}^m \int_{a_v}^{b_v} e^{iu} F\left(\sigma + \frac{iu}{t}\right) du$$

$$\approx \sum_{v=1}^m \sum_{k=1}^{n_v} T_{a_v}^{b_v}(w_k^{n_v}) e^{iT_{v,v}^{k_v}(x_k^{n_v})} F\left(\sigma + \frac{iT_{a_v}^{b_v}(x_k^{n_v})}{t}\right) \quad (6-3)$$

Prepostavka u prethodnoj formuli zaključuje da je upotreba Gaus-Legendre kvadratne formule različita za svaki podinterval.

Sledeća formula je dobijena iz (1-3)

$$f(t) \approx \frac{e^{st}}{\pi t} \left\{ Re \sum_{v=1}^m \sum_{k=1}^{n_v} T_{a_v}^{b_v}(w_k^{n_v}) e^{iT_{v,v}^{k_v}(x_k^{n_v})} F\left(\sigma + \frac{iT_{a_v}^{b_v}(x_k^{n_v})}{t}\right) - Im e^{ia} \sum_{k=1}^N W_K F\left(\sigma + \frac{ia - x_k}{t}\right) \right\}$$

(7 - 3)

Osetljiva tačka se krije u načinu izbora parametara i oni su: m je broj podintervala; n_v , $v=1,2,\dots,m$ je broj čvorova (u svakom podintervalu) u Gaus-Legere kvadratnoj formuli; a je krajnja tačka intervala; N je broj čvorova u Gaus-Legere kvadratnoj formuli; i težišna linija σ koja mora da bude veća od σ_0 . Iz formule (7-3) vidimo da izolovani singulariteti za funkciju F zavise od σ, t, a i takodje od uslova $a > Kt$ spomenutog u osnovnoj teoremi, tako da vidimo da putanja zavisi od t .

Različiti rezultati u sličnim uslovima pokazuju da težišna linija σ mora biti odabrana na način tako da putanja nije smeštena blizu izolovanih tačaka funkcije F . Štaviše, težišna linija σ treba da bude odabrana kao izolovane tačke funkcije F koje su smeštene dovoljno daleko od luka $\{s: -\infty < \text{Res} < \sigma, \text{Im } s = a\}$ i takodje intervali $[a, \dots, b_v], v = 1, \dots, m$ ne smeju da budu veoma udaljeni. Prirodno, kad god su vrednosti n_v i N povećane – greška u proračunu vrednosti $f(t)$ je smanjena.

2-3 Numerički primer

U ovom paragrafu predstavićemo numerički primer za izračunavanje Laplasove transformacije koristeći Gausovu kvadratnu formula prikazanu u (7-3) prethodnog paragrafa. Za ovu primenu smo izbrali funkciju

$$F(s) = \frac{(s-2)(s-3)}{(s+1)(s+2)(s+3)}$$

prikazanu u primeru 2 paragrafa 2-2-2, da bismo obezbedili njenu inverznu:

$$f(t) = 6e^{-t} - 20e^{-2t} + 15e^{-3t}$$

Pogledati primer 6 u paragrafu (3-2-2) Čak je moguće uporediti rezultate dobijene iz formule (7-3) sa tačnim vrednostima za funkciju.

Tabela (1)

Koristili smo samo pet čvorova u ovoj primeni ili drugim rečima, $n = N = 5$. Međutim, rezultati su bili donekle prihvatljivi. Prirodno, da bi se dobili najprecizniji rezultati, broj čvorova mora da bude povećan.

Tabela pokazuje dobijene rezultate. Prva kolona pokazuje korišćene vrednosti; druga kolona sadrži

t	Kontura	Tačna vrednost $f(t)$	Približna vrednost $f(t)$	Apsolutne greške
10^{-2}	0,2,4,6,10,30	0.8930	0.8923	0.0007
10^{-1}	0,2,4,6,12,18,30,60	0.1667	0.1667	0.0000
1	0,3,7,14,25,40,70,110	0.2474	0.2444	0.0030
10	0,3,7,14,25,40,70,110	0.0003	0.0006	0.0003
10^2	0,3,9,40	0.0000	0.0000	0.0000
10^3	0,3,18	0.0000	0.0000	0.0000

korišćene putanje i podintervale; treća kolona pokazuje tačne vrednosti funkcije; četvrta kolona sadrži približne vrednosti dobijene iz (7-2); peta kolona daje absolutne greške uzimajući u obzir tačne vrednosti. Ovi rezultati opisuju proračun inverzne Laplasove transformacije korišćenjem Gausove kvadratne formule predstavljene u (7-3). Ove vrednosti se precizno odnose na poredjenje rezultata dobijenih za funkciju:

$$f(t) = 6e^{-t} - 20e^{-2t} + 15e^{-3t}$$

Koristeći postojecu inverznu za ovu funkciju da bi primenili integral u formuli (7-3) koju smo koristili za izračunavanje potrebne tačnosti u realnim vrednostima funkcije –pronadjeno je da je data dobra aproksimacija (kao što je prikazano u petoj koloni).

Mada je težišna linija σ neobavezna, neophodno je da ne bude postavljena blizu izolovane tačke funkcije kao u intervalima $[a \dots b_v]$ $v = 1, \dots, m$ i neophodno je da ne bude veoma velika. Stoga, kad god su vrednosti n, N povećane, greška u proračunu vrednosti $f(t)$ je smanjena.

Reference:

- 1) Abramowirz, Milton i Irene A. Stegun, priručnik matematičkih funkcija, Dover, 1972.
- 2) Aschwarz, H.R. i Waldvogel, J., Numerička analiza, John Wiley, 1989.
- 3) Kahaner, David; Cleve Moler i Stephen Nash, Numeričke Metode I Softver, Prentice-Hall, (1989).
- 4) Steer, Jozef & Ronald Burlisch, Uvod u Numeričku Analizu, Springer (2002).
- 5) Henrici P., Primjenjena i Proračunska složena analiza, tom_1, 2, Wiley 1974.
- 6) Churchill, R. V., Složena promenljiva i primena, McGraw-Hill, 1960.
- 7) Levinson, N. and Redheffer, R.M., Složene promenljive, Holden-Day, 1970.
- 8) Alfors, L.V., Složena analiza, McGraw-Hall, 1966.
- 9) Talbot, L.V., Tačna numerička inverzija Laplasove transformacije., J. Inst. Math. Appl., vol.23, pp. 97.120.1979.
- 10) Milovanovic's G.V. and Cvetkovic's A.S.; facta universitatis (Nis), elec.energ. vol. 18, no. 3, Dečember 2005, 515-530

Univerzitet u Novom Sadu
Prirodno-matematički fakultet
Ključna dokumentacijska informacija

Redni broj:	
RBR	
Identifikacioni broj:	
IBR	
Tip dokumentacije:	Monografska dokumentacija
TD	
Tip zapisa:	Tekstualni štampani materijal
TZ	
Vrsta rada:	
VR	
Autor:	
AU	
Mentor:	
MN	
Naslov rada:	
NR	
Jezik publikacije:	
JP	
Jezik izvoda:	s/en
JI	
Zemlja publikovanja:	

ZP	
Uže geografsko područje:	
UGP	
Godina:	
GO	
Izdavač:	autorski reprint
IZ	
Mesto i adresa:	
MA	
Fizički opis rada:	(broj poglavlja / strana / lit. citata / tabela / slika / grafika / priloga)
FO	
Naučna oblast:	
NO	
Naučna disciplina:	
ND	
Predmetna odrednica, ključne reči:	
PO	
UDK	
Čuva se:	
ČU	
Važna napomena:	
VN	
Izvod:	
IZ	

Datum prihvatanja teme od strane NN veća: DP	
Datum odbrane: DO	
Članovi komisije: (naučni stepen/ime i prezime/zvanje/fakultet) KO	<p>predsednik:</p> <p>član:</p> <p>član:</p>

University of Novi Sad
Faculty of Natural Sciences And Mathematics
Key word documentation

Accession number:	
ANO	
Identification number:	
INO	
Document type:	Monograph documentation
DT	
Type of record:	Textual printed material
TR	
Contents code:	
CC	
Author:	
AU	
Mentor:	
MN	
Title:	
TI	
Language of text:	
LT	
Language of abstract:	en/s
LA	
Country of publication:	

CP	
Locality of publication:	
LP	
Publication year:	
PY	
Publisher:	
PU	
Publ. place:	
PP	
Physical description:	
PD	
Scientific field	
SF	
Scientific discipline	
SD	
Subject Key words	
SKW	
UC	
Holding data:	
HD	
Note:	
N	
Abstract:	
AB	
Accepted on Scientific Board on:	

AS	
Defended: DE	
Thesis Defend board: DB	president: member: member:

Biografija

Najah OMalkhaer rođena je 8.12.1985. godine u Libiji. 2010. počela je da studira na Prirodno-matematičkom fakultetu u Novom Sadu. Položila je sve ispite sa prosečnom ocenom 8,00.

Novi Sad, 18. april 2011. godine

Najah OMalkhaer